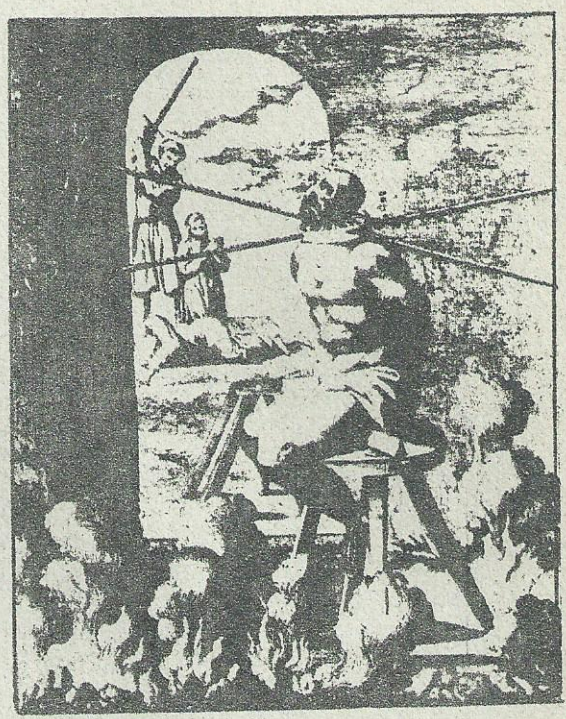

In 1742 werd een wit kasuifel met een blauw kruis daarin gemaakt bij J.F. Haen. Een jaar later een Roeckelij n en een corporale voor de som van 20 gulden en als maakloon 5 gulden. Een andere pagina uit dit kasboek, nl. uit 1740, geeft ook een beeld van de aanvullingen die er zijn gedaan in de inventaris van de kerk. Een casuifel van groene stof met rode bloemen erop geborduurd werd o.a. aangeschaft. Ook leest men, dat er op het schap in de sacristie voor 1 gulden en 2 stuivers een slot wordt gemaakt, waaruit moge blijken dat er in die dagen al aan misdaadpreventie werd gedaan. Het is ook een teken van de onveiligheid met name door het optreden van de Bokkerijders. Voordien kwamen inbraken in kerken bijna nooit voor: het was een der ernstigste misdaden om heiligschennis te plegen. Alleen de Bokkerijders, die een verbond met de duivel waren aangegaan, durfden dat aan. De straffen, die zij daarvoor kregen opgelegd, waren niet mis. De tortuur (pijnbank) kreeg in die dagen tot aan de komst der Fransen honderden slachtoffers klein. Het droeve vervolg was in veel gevallen de galg.

...een bokkerijder ondergaat de tortuur ...

17-10 m g^{ben} geacht-dry ellen een ha'f vierddiel
 vlesst. doer voor dry hande boecken voor
 de kercke van wy. d. wa. de 20 snt hut
 ellen faul-dry g^{ben} 2- snt — 1-3-2-2
 17-10 m g^{ben} doen maken eenen
 casuifel van groene groen met
 rode bloemen in vlesst. typ
 toelichere cost volgend quijdinge
 zamen 1/3 elle wulken dalmac
 ad 25 snt snt ellen — 1-13-2-2
 het wederen galouner — 1-12-11-
 voor den maekloon — 1-5-
 in com den 26 g^{ben} geacht een
 slot met twee schaukens op het
 schap in de sacristie — 1-1-2-
 17-10 m g^{ben} heeft Simon
 gemacht een communie banck
 men betaelt voor maekloon 1/3

De kerk in Wijnandsrade is de diefstal van 1732 wel weer te boven gekomen. Het is wellicht een goede reden geweest om de aandacht weer eens op het kerkgebouw te richten. Dit werd in deze dagen zeer bouwvallig geacht; misschien een van de redenen waarom de inbrekers gemakkelijk hun gang konden gaan. Pastoor Heijnen, die bekend stond als een even vroom als tac tisch en zeer geacht priester bracht de zaak ter sprake. In een bijzondere vergadering van de "gemeentenaeren" van 10 maart 1750 werd een voorstel van de Baron van Bongart met algemene stemmen aanvaard. Dit voorstel behelsde het bouwen van een nieuwe kerk op de mergelstenen fundamente van de toenmalige kerk. De toren, welks instandhouding door de dorpelingen moest worden opgebracht, werd in dit geval ook door de Baron betaald omdat er geen geld meer was onder de bevolking door de

aanhoudende plunderingen, inkwartierungen van het leger en brandschattingen. Maar dan moesten er wel arbeidsdiensten tegenover worden geplaatst. Pastoor Heijnen, die op 11 oktober 1750 alhier overleed, heeft de voltooiing van de bouw niet meer meegemaakt. In 1753 was dat het gelukkigste moment van het lange, zieke en tragische pastoraat van pastoor Jo-